

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-148/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal l'Oberlandesgericht München): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾

(Bruselský dohovor — Článok 20 a článok 57 ods. 2 — Nedorozumenie sa žalovaného — Žalovaný s bydliskom alebo so sídlom na území iného zmluvného štátu — Ženevský dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave — Kolízia dohovorov)

(2005/C 6/22)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-148/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania v súlade s protokolom z 3. júna 1971 týkajúcim sa výkladu Súdnym dvorom dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskej a obchodnej oblasti, ktorý podal Súdnemu dvoru l'Oberlandesgericht München) (Nemecko), rozhodnutím z 27. marca 2003, doručeným 31. marca 2003, vo vzťahu ku konaniu medzi Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A Rosas, sudcovia R. Schintgen (spravodajca) a N. Colneric, generálny advokát: A. Tizzano, súdny tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 57 ods. 2 písmeno a) Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskej a obchodnej oblasti zmenenom dohovorom z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, dohovorom z 25. októbra 1982 o pristúpení Helénskej republiky, dohovorom z 26. mája 1989 o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a dohovorom z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva má byť vykladaný v tom zmysle, že právomoc súdneho orgánu zmluvného štátu, ktorej je podrobený žalobca s bydliskom alebo so sídlom na území iného zmluvného štátu, môže byť daná na základe osobitného dohovoru, ku ktorému pristúpil tiež domovský štát súdneho orgánu a ktorý obsahuje osobitné pravidlá o súdnej právomoci, aj keď sa žalovaný vo vnútroštátnom konaní nevyjadri k veci samej.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 146 zo dňa 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 11. novembra 2004

vo veci C-171/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven): Maatschap Toeters, M. C. Verberk proti Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Hovädzie a telacie mäso — Príspevky za predčasné umiestnenie teliat na trh — Lehota na podanie žiadosti o príspevok — Spôsob počítania lehoty — Platnosť nariadenia (EHS) č. 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-171/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko), rozhodnutím z 13. apríla 2003, doručeným 14. apríla 2003, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Maatschap Toeters, M. C. Verberk (vystupujúci pod obchodným menom „Verberk-Voeten“, proti Productschap Vee en Vlees, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca) a R. Silva de Lapuerta, generálny advokát: M. Poiares Maduro, súdny tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1 a) Článok 3 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 zo dňa 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny, musí byť vykladaný tak, že lehota vyjadrená v týždňoch, ako je lehota stanovená v článku 50a nariadenia Komisie (EHS) č. 3886/92 zo dňa 23. decembra 1992, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá pre režimy príspevkov stanovené nariadením Rady (EHS) č. 805/68 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a telacím mäsom a ktorým sa rušia nariadenia (EHS) č. 1244/82 a (EHS) č. 714/89 v znení nariadenia Komisie (ES) č. 2311/96 zo dňa 2. decembra 1996 končí uplynutím poslednej hodiny dňa, ktorý sa v poslednom týždni svojím pomenovaním zhoduje s dňom, kedy bola uskutočnená porážka.

b) Pri uplatňovaní článku 50a nariadenia č. 3886/92 členský štát nesmie určiť okamžik podania žiadosti o príspevok podľa vnútroštátnych procesných pravidiel, ktorými sa v jeho vnútroštátnom právnom poriadku riadia porovnateľné vnútroštátne lehoty na žiadosti.

- c) Článok 50a nariadenia č. 3886/92 musí byť vykladaný tak, že žiadosť o príspevok môže byť považovaná za „podanú“ v lehote len vtedy, keď bola doručená príslušnému orgánu pred uplynutím lehoty.
- 2) Skúmanie druhej otázky neukázalo žiadnu skutočnosť, ktorou by mohla byť dotknutá platnosť článku 50a ods. 1 nariadenia č. 3886/92 vzhľadom k tomu, že úplne vylučuje nárok žiadateľa o príspevok v prípade, že prekročí lehotu na podanie žiadosti, bez ohľadu na povahu a dĺžku tohto prekročenia lehoty.

(¹) Ú. v. EÚ C 146 zo dňa 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-284/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles): Belgický štát proti Temco Europe SA (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 13 bod B písm. b) — Oslobodené činnosti — Prenájom nehnuteľného majetku — Zmluva o dočasnom užívaní)

(2005/C 6/24)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-284/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko), uznesením z 19. júna 2003, doručený 2. júla 2003, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu Belgický štát proti Temco Europe SA, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, súdny tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 13 bod B písm. b) Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle,

že úkonmi „prenájmu nehnuteľného majetku“ podľa tohto ustanovenia sú úkony, ktorými jedna spoločnosť súčasne rôznymi zmluvami dáva spoločnostiam, ktoré sú s ňou prepojené, právo dočasne užívať jednu nehnuteľnosť za odplatu stanovenú predovšetkým v závislosti na veľkosti užíwanej plochy a ak predmetom týchto zmlúv, tak ako sú plnené, je hlavne pasívne prenechanie na užívanie miestností alebo priestorov v budovách za odplatu viažucu sa na plynutie času a nie služba, ktorá by oprávňovala použitie inej kvalifikácie.

(¹) Ú. v. EÚ C 213 zo dňa 6.9.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-357/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 98/24/ES — Ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — Riziká súvisiace s chemickými faktormi pri práci — Neprebratie smernice na celom území dotknutého členského štátu v stanovenej lehote)

(2005/C 6/25)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-357/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: D. Martin a H. Kreppel) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. augusta 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia: C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Kľučka, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 98/24/ES zo 7. apríla 1998 o ochrane zdravia a bezpečnosti pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s chemickými faktormi pri práci (štrnásť samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS), nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.